

Sygn. akt III U 753/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Danuta Poniatowska</i>
Protokolant:	<i>sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska</i>

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 grudnia 2013r. w Suwałkach

sprawy **T. D.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

w związku z odwołaniem T. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 26 września 2013r. i 22 października 2013 r. znak (...)

oddala odwołania od obu decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.09.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 ze zm.) odmówił T. D. prawa do wcześniejszej emerytury z uwagi na niewykazanie 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

T. D. złożył odwołanie od tej decyzji, domagając się uwzględnienia okresu pracy w (...) Zakładach (...) w E. od 01.04.1976r. do 19.07.1990r. wskazując, iż może go udowodnić jedynie zeznaniami świadków. Do odwołania dołączył świadectwo pracy w warunkach w warunkach szczególnych z (...) w S. za okres od 17.01.1975r. do 31.03.1976r.

Po rozpatrzeniu nowych dowodów dołączonych do odwołania, organ rentowy w dniu 22.10.2013r. wydał kolejną decyzję odmawiającą wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury. ZUS ustalił, iż udowodniony staż pracy w warunkach szczególnych wynosi 1 rok 2 miesiące 15 dni.

Organ rentowy przekazał do Sądu odwołanie złożone przez wnioskodawcę od decyzji z dnia 26.09.2013r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji. Wnioskował o przeprowadzenie dowodu z akt osobowych dotyczących zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w E. oraz w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w upadłości.

Sąd ustalił, co następuje:

T. D. (ur. (...)) w dniu 13.09.2013r. wystąpił z wnioskiem o emeryturę.

Na dzień 01.01.1999r. organ rentowy uwzględnił 28 lat 4 miesiące 3 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Do stażu pracy w warunkach szczególnych zaliczył 1 rok 2 miesiące 15 dni dot. zatrudnienia wnioskodawcy w (...) S. od 17.01.1975r. do 31.03.1976r. na stanowisku mechanika napraw pojazdów samochodowych (świadcstwo pracy w warunkach szczególnych k. 16 akt ZUS).

W okresie od 01.04.1976r. do 19.07.1990r. odwołujący był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Zakładach (...) w E.. W świadectwie pracy wskazano, iż zajmował stanowiska ślusarza remontowego i mechanika samochodowego. Z akt osobowych (koperta k. 12) wynikało, iż został zatrudniony na stanowisku ślusarza remontowego, następnie od 01.08.1978r. został przeniesiony na stanowisko mechanika samochodowego, a od 01.08.1979r. awansował na brygadzystę. W kolejnych angażach zamiennie były wskazywane stanowiska mechanika i ślusarza remontowego.

Przez sporny okres wnioskodawca pracował w warsztacie samochodowym, w którym były 2-3 kanały remontowe. Były to długie kanały, mieszczące 2-3 pojazdy. W warsztacie pracowało średnio 5 osób. Przedsiębiorstwo miało na stanie ok. 50 jednostek ciężarowych w tym koparek, dźwigów etc. Odwołujący wykonywał wszystkie prace związane z naprawą i konserwacją maszyn należących do przedsiębiorstwa. Standardem było, iż w okresie wiosennym wykonywano kompleksowe przeglądy całego taboru wraz zmalowaniem. Przegląd trwał do 2 miesięcy i uczestniczyli w nim wszyscy pracownicy warsztatu oraz kierowcy. Do obowiązków wnioskodawcy należało wykonywanie wszystkich prac zleconych pracownikom warsztatu, począwszy od blacharskich i lakierowniczych, po przeglądy techniczne, naprawę elektryki i naprawy w kanałach remontowych. Zdarzało się również, że naprawy maszyn budowanych były wykonywane w terenie, np. gdy sprzęt uległ awarii na budowie. Rodzaj prac wykonywanej przez mechaników był uzależniony od rodzaju awarii. W zakładzie nie występował podział na mechaników pracujących stale w kanałach i poza kanałami. Powyższych ustaleń dokonano na podstawie zeznań świadków: S. O. (15:43-21:22), który był kierownikiem bazy sprzętowej i Z. W. (21:40-24:40), pracującego wówczas na stanowisku kierowcy.

Powyższego okresu nie uwzględniono do stażu pracy w warunkach szczególnych.

W okresie od 23.07.1990r. do 25.10.1996r. odwołujący pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w E. na stanowisku montera samochodowego. Za ten okres odwołujący przedłożył dwa świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Pierwsze uzyskał od pracodawcy w dniu 25.10.1996r. (k. 7 akt ZUS), z którego wynikało, iż w spornym okresie pracował w warunkach szczególnych wykonując prace w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych. Organ rentowy zakwestionował przepisy resortowe powołane w tym świadectwie. Drugie świadectwo wnioskodawca uzyskał od następcy prawnego pracodawcy (świadectwo pracy z dnia 09.10.2013r. koperta k. 30), w którym również uwzględniono sporny okres w związku z pracą w kanałach remontowych. Z akt osobowych (koperta k. 9) wynikało, iż przez cały sporny okres zajmował stanowisko montera samochodowego w Wydziale Mechaniczno – Energetycznym.

Powyższy okres w całości uwzględniono do stażu pracy w warunkach szczególnych (6 lat 3 miesiące 4 dni).

Sąd zważył, co następuje:

Prawo do emerytury w obniżonym wieku zgodnie z treścią art. 184 ust.1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) przysługuje ubezpieczonym urodzonym - tak jak wnioskodawca – po 31.12.1948r., jeżeli pracowali w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, posiadają staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat (w przypadku mężczyzn), ukończyli 60 rok życia, nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Ilość lat pracy warunkach szczególnych oraz wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych jest badana na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, czyli 01.01.1999r.

Zgodnie z dyspozycją art. 32 ust.2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS za pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych uważa się osoby, które były zatrudnione przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagającej wysokiej sprawności psychofizycznej, ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Przepis art. 32 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS odnośnie wieku, stażu pracy oraz charakteru wykonywanej pracy, uprawnionych do emerytury odsyła do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.). §3 i 4 rozporządzenia, prawo do emerytury uzależniają od spełniania łącznie następujących warunków: posiadanie 25-letniego okresu zatrudnienia, w tym 15 lat pracy w szczególnych warunkach i ukończenie 60 roku życia. Zgodnie z §2 ust.1 rozporządzenia w sprawie wieku..., zaliczeniu do okresów pracy w warunkach szczególnych podlegają te, w których praca była świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w sprawie do stażu pracy w warunkach szczególnych zaliczyć należało okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w E. od 23.07.1990r. do 25.10.1996r., gdzie odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na stanowisku montera samochodowego. Sąd uwzględnił w tym zakresie świadectwa pracy w warunkach szczególnych, z których wynikało, iż pracował przy pracach remontowych wykonywanych w kanałach remontowych. Rodzaj zajmowanego stanowiska i okres zatrudnienia potwierdziła dokumentacja pracownicza. Pomimo zastrzeżeń organu rentowego Sąd przyjął, iż w spornym okresie wnioskodawca pracował w warunkach szczególnych w związku z zapisem w Wykazie A Dziale XIV poz. 16 (prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych).

Udowodniony przez odwołującego okres pracy w warunkach szczególnych wyniósł w sumie, łącznie z okresem uwzględnionym przez organ rentowy, 7 lat 5 miesięcy 19 dni.

Do stażu pracy w warunkach szczególnych nie można było zaliczyć okresu pracy w (...) Zakładach (...) w E., gdyż odwołujący nie wykazał, aby stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował przy pracach wykonywanych w kanałach remontowych (Wykaz A dział XIV poz. 16). Z akt osobowych wynikało, iż w spornym okresie zajmował stanowisko mechanika samochodowego lub ślusarza remontowego. Ponieważ nie zachowały się zakresy obowiązków, dlatego w oparciu o zeznania świadków ustalono rodzaj prac rzeczywiście wykonywanych przez odwołującego. Potwierdzili oni, iż był pracownikiem warsztatu samochodowego, zajmującego się kompleksową obsługą i naprawą maszyn i sprzętu będącego na stanie zakładu. Zeznający świadkowie pracowali w zakładzie spornym okresie, co prawda nie bezpośrednio z odwołującym, ale z uwagi na zajmowane stanowiska posiadali wiedzę na temat prac, jakie wykonywali pracownicy warsztatu, w tym i odwołujący. Zeznania oceniono jako wiarygodne i uwzględniono w całości. W spornym okresie odwołujący wykonywał wszystkie prace związane z naprawą sprzętu. Czynności jakie wykonywał

nie ograniczały się tylko do pracy w kanałach remontowych. Rodzaj napraw, czy przeglądów był uzależniony od rodzaju i miejsca awarii sprzętu.

Konkludując, udowodniony przez wnioskodawcę staż pracy w warunkach szczególnych był niższy od wymaganych 15 lat i tym samym nie pozwalał na uwzględnienie odwołania i przyznania prawa do wcześniejszej emerytury.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt